

Wskazówki techniczne dotyczące przygotowania materiałów dla Centrum Badań Naukowych i Wydawnictw

1. Informacje ogólne:

- a) publikacja powinna być napisana w edytorze tekstu MS Word,
- b) strony powinny mieć format A4,
- c) marginesy lewy i prawy oraz górny i dolny – 2,5 cm,
- d) czcionka Times New Roman 12 pkt,
- e) odstępy między wierszami: 1,5 pkt,
- f) egzemplarze wydrukowane jednostronnie,
- g) **nie należy stosować:** włączonej opcji podziału stron, stopki i nagłówek, wymuszonego dzielenia wyrazów, zwiększonej interlinii przy tytułach, podtytułach.

2. Stosowany zapis:

- a) należy stosować następującą numerację rozdziałów: rozdziały: 1, 2, 3, podrozdziały: 1.1, 1.2, 1.3 oraz 1.1.1, 1.1.2, 1.1.3; nie numeruje się wstępu i zakończenia, na końcu tytułów rozdziałów i podrozdziałów nie stawia się kropki,
- b) kursywa – dla tytułów publikacji i wyrażeń obcojęzycznych,
- c) tytuły czasopism powinny być podane w cudzysłowie („”),
- d) cytaty:
 - krótkie cytaty można składać w tekście głównym w ciągu, stosując kursywę, nie zmieniając stopnia i odmiany pisma,
 - dłuższe, co najmniej kilkunastowierszowe cytaty należy wydzielić z tekstu głównego i złożyć mniejszą czcionką (10 pkt.), od tekstu głównego powinien je oddzielać jeden pusty wiersz od góry i od dołu,
 - cytat w cytacie należy zaznaczać cudzysłowem drugiego stopnia, tzw. cudzysłowem niemieckim (»«),
 - opustki w cytowanym tekście zaznaczamy nawiasem kwadratowym [...],
- e) liczby od 0 do 9 należy zapisywać słownie, od 10 wzwyż za pomocą cyfr; liczby dwu-, trzy- i czterocyfrowe piszemy w tekście łącznie (np. 1234), począwszy natomiast od liczb pięciocyfrowych, stosujemy odstępy co trzy cyfry, licząc od prawej strony (np. 12 345),
- f) daty w tekście głównym (i w przypisach) należy zapisywać, stosując ich jednolitą postać w obrębie całej pracy, w następującej formie:
 - 5 kwietnia 2011 roku, 9 maja 1986 roku, 22 listopada 1984 roku
albo
 - 5 IV 2011 r., 9 V 1986 r., 22 XI 1984 r.,
- g) w zapisie ułamków dziesiętnych stosujemy przecinek, nie kropkę (np. 2,53),
- h) indeksy (np. osobowe, nazw geograficznych) powinny być przygotowane za pomocą automatycznej funkcji MS Word.

3. Wymogi dotyczące wykresów, ilustracji (schematów, rysunków, fotografii, itd.) i tabel:

- a) wykresy, ilustracje i tabele zamieszczamy w tekście bądź na końcu pracy jako aneks,
- b) wykresy, ilustracje i tabele przeznaczone do publikacji muszą mieć dobrą jakość, ujednoliczoną formę i opisy,
- c) każda ilustracja powinna być zamieszczona w tekście, w miejscu, w którym ma być wydrukowana, ponadto powinna być dostarczona w postaci odrębnego, odpowiednio oznaczonego pliku (JPG),
- d) tytuł umieszczamy nad wykresem, ilustracją, tabelą (np. Rys. 1. Tytuł, Tab. 1. Tytuł), po tytule nie stawiamy kropki, źródło umieszczamy pod ilustracją,

- e) spisy wykresów, ilustracji i tabel (jeśli występują w publikacji) powinny zawierać kolejny numer wykresu, ilustracji lub tabeli, ich tytuły.

4. Wymogi związane z przypisami bibliograficznymi oraz bibliografią załącznikową:

- a) składaną publikację należy dostosować do jednego z obowiązujących systemów zapisu bibliograficznego, przedstawionych poniżej,
b) najważniejsza jest **konsekwencja** – w całej publikacji należy stosować jednolity zapis bibliograficzny. Nie należy łączyć systemów bibliograficznych. Ujednolicenie konieczne jest również w pracach zbiorowych,

c) **system 1 – przypisy dolne:**

- przypisy należy umieszczać u dołu stron i stosować numerację ciągłą w ramach artykułu bądź rozdziału. Jeśli publikacja zawiera niewiele przypisów, można stosować numerację ciągłą w całej publikacji. Wielkość pisma 10 pkt., czcionka Times New Roman, po przypisie umieszczamy kropkę,
- przypisy należy wstawiać automatycznie przez funkcję „wstaw przypis” bez dodatkowej spacji,
- należy stosować jednolicie polskie oznaczenia: Tamże, Tenże, Taż, dz. cyt. (dzieło cytowane),
- ważniejsze skróty stosowane w zapisie bibliograficznym:

cz. – część	t. – tom
nr – numer	vol. – wolumin
r. – rocznik	[w:] – zamieszczono w:
red. – redaktor naukowy	wyd. – wydanie
s. – strona	z. – zeszyt
- w przypisach stosujemy następujące zapisy:
 - **wydawnictwo zwarte:** inicjał imienia i nazwisko autora (jeżeli liczba autorów nie przekracza trzech, podaje się wszystkie nazwiska, jeśli autorów jest więcej niż trzech, należy zacytować pierwszego z nich i dodać „i in.”), tytuł kursywą, miejsce i rok wydania, strona, np.:

R. Schuman, *Dla Europy*, Kraków 2009, s. 11.

M. Kuziak i in., *Jak mówić, jak pisać?*, Bielsko-Biała 2005, s. 572-577.

- **artykuł z wydawnictwa zwartego:** inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł kursywą [w:] tytuł kursywą, redaktor naukowy publikacji – inicjał imienia i nazwisko, miejsce i rok wydania, strona.

H. Bereza, *Parodia wobec struktury groteski* [w:] *Styl i kompozycja*, red. J. Trzynaldowski, Wrocław 1965, s. 120.

- **artykuł w czasopiśmie:** inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł kursywą, nazwa czasopisma w cudzysłowie rok, tom (rocznik), nr, strona artykułu.

K. Barańska, *Dom – muzeum. Muzeum – dom*, „Konteksty” 2010, R. LXIV, nr 2-3, s. 214-220.

- **publikacja online:** zasady tworzenia przypisów jak wyżej, dodatkowo należy podać datę dostępu oraz źródło.

M. Bobińska, *Ryzykowny kurs*, „Gazeta Prawna” (online), 3.06.2002 (dostęp: 7.06.2002, <http://edgp.gazetaprawna.pl/index.php?act=archive>).

– **zapis w Dzienniku Ustaw (Rzeczpospolitej Polskiej), np.:**

Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.),

Ustawa z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228),

- **wymogi dotyczące końcowego spisu literatury:**

W końcowym spisie literatury przyjmujemy układ alfabetyczny według nazwisk autorów. Poszczególne pozycje literatury zaczynają się od nazwiska autora i inicjału imienia. Prace zbiorowe umieszczamy zgodnie z układem alfabetycznym, biorąc za punkt wyjścia pierwszą literę tytułu; nie stosujemy numeracji poszczególnych pozycji literatury, np.:

Bereza H., *Parodia wobec struktury groteski* [w:] *Styl i kompozycja*, red. J. Trzynaldowski, Wrocław 1965.

Słownik terminów literackich, red. J. Sławiński, wyd. 4, Wrocław 2008.

d) **system II – przypisy wewnątrztekstowe, tzw. system „autor – rok” lub Harvard system:**

- system ten wymaga każdorazowo, po odwołaniu się do publikacji innego autora, podania w tekście zasadniczym nazwy tego autora i roku wydania jego pracy. Przypis umieszczamy w nawiasie kwadratowym.
- sposób podawania danych bibliograficznych zależy od kontekstu zdania. Jeżeli nazwisko autora zostało użyte w zdaniu, to w nawiasie podaje się tylko rok publikacji, np.:

S. Grabias [1994] odnosi dyskurs do pojęcia interakcji społecznej.

Jeżeli nazwisko autora nie zostało użyte w zdaniu, to należy je umieścić w nawiasie, np.:

Odbiciem tego stanu rzeczy jest chociażby deklaratywne umieszczenie badań nad tekstem pisany w ramach analizy dyskursu [de Beaugrande 1985].

- jeżeli dana publikacja ma dwóch autorów, podaje się oba nazwiska, łącząc je spójnikiem i, np. [Kowalski i Nowak 1996].
- w przypadku trzech i więcej autorów należy podać nazwisko tylko pierwszego autora i dodać skrót i in., np. [Malinowski i in. 1996],
- jeżeli autorów jest więcej niż trzech, to w bibliografii załącznikowej należy podać nazwiska wszystkich autorów publikacji,
- w wypadku powoływania się na pracę zbiorową, na której okładce i stronie tytułowej znajduje się nazwisko redaktora naukowego (a nie nazwiska autorów poszczególnych części pracy), w tekście należy podać tytuł lub jego skróconą wersję oraz rok publikacji, nie zaś nazwisko redaktora, np. [Zdrowie... 2016]. W bibliografii załącznikowej szereguje się wówczas taką pozycję według tytułu, a nazwisko redaktora zamieszcza się po roku wydania pracy, np. *Zdrowie w ujęciu holistycznym* [2016], red. D. Mucha...,
- jeżeli odwołanie dotyczy dwóch lub więcej prac jednego autora opublikowanych w różnych latach, podaje się lata wydania publikacji w kolejności chronologicznej, np. [Kowalski 2001, 2003],
- gdy cytuje się kilka prac jednego autora opublikowanych w tym samym roku, po roku wydania należy dodać (bez spacji) kolejne małe litery: a, b, c, itd., np. [Nowak

1991a, 1991b, 1991c], [Kowalski 1994ab]. Literowe oznaczenia nadaje się zgodnie z porządkiem alfabetycznym wyznaczonym przez tytuł. Oznaczenia te powtarza się w bibliografii załącznikowej,

- przy powoływaniu się na określony fragment cytowanego dokumentu oprócz nazwiska i roku należy podać numer strony materiału źródłowego, np. [Kowalski 1984: 25].
- w przypadku cytowanego tekstu nawias ze stosownymi danymi należy umieścić po zacytowanym tekście. Po dłuższym cytacie nazwisko autora należy powtórzyć w nawiasie,
- przy odwołaniach do autorów noszących to samo nazwisko, należy podać inicjał imienia, np. [R. Kowalski 1984], [Z. Kowalski 1991]. Imię autora powinno być rozwinięte, jeśli powołujemy się na prace różnych autorów o takim samym nazwisku i inicjale imienia, np. [Jan Kowalski 1971], [Jerzy Kowalski 1989],
- dane bibliograficzne kilku omawianych jednocześnie publikacji należy oddzielać przecinkami, np. [Kowalski 1984, Nowak 1986], lub w przypadku podawania numerów stron średnikami, np. [Kowalski 1984: 153; Nowak 1986: 15],
- kilka publikacji cytowanych razem (w jednym nawiasie) szereguje się w kolejności chronologicznej, np. [Nowak 1984, Malinowski 1985, Kowalski 1986],
- jeżeli prace różnych autorów zostały wydane w jednym roku, wówczas nazwiska szereguje się alfabetycznie, np. [Kowalski 1999, Malinowski 1999, Nowak 1999],
- **wymogi dotyczące końcowego spisu literatury:**
W końcowym spisie literatury przyjmujemy układ alfabetyczny według nazwisk autorów. Poszczególne pozycje literatury zaczynają się od nazwiska autora i inicjału imienia. Prace zbiorowe umieszczamy zgodnie z układem alfabetycznym, biorąc za punkt wyjścia pierwszą literę tytułu; nie stosujemy numeracji poszczególnych pozycji literatury, np.:

Bereza H. (1965), *Parodia wobec struktury groteski* [w:] *Styl i kompozycja*, red. J. Trzynaldowski, Wrocław.

Słownik terminów literackich (2008), red. J. Sławiński, wyd. 4, Wrocław.

- prace jednego autora należy podawać według lat wydania, od najstarszych do najnowszych. Publikacje jednego autora z tego samego roku należy oznaczyć kolejnymi literami (a, b, c, itd.) zgodnie z porządkiem alfabetycznym wyznaczonym przez tytuły, np.

Dobrzyńska T. (1993), *Tekst. Próba syntezy*,...

Dobrzyńska T. (1996a), *Tekst – kategoria stara i nowa*,...

Dobrzyńska T. (1996b), *Tekst – w perspektywie stylistycznej*,...

- **wydawnictwo zwarte:** nazwisko autora i inicjał imienia (jeżeli liczba autorów nie przekracza trzech, podaje się wszystkie nazwiska, jeśli autorów jest więcej niż trzech, należy zacytować pierwszego z nich i dodać „i in.”), rok w nawiasie, tytuł kursywą, miejsce wydania:

Kuziak M. i in. (2005), *Jak mówić, jak pisać?*, Bielsko-Biała.

Schuman R. (2009), *Dla Europy*, Kraków.

- **artykuł z wydawnictwa zwanego:** nazwisko autora i inicjał imienia, rok w nawiasie, tytuł kursywą [w:] tytuł kursywą, redaktor naukowy publikacji – inicjał imienia i nazwisko, miejsce wydania, strony.

Bereza H. (1965), *Parodia wobec struktury groteski* [w:] *Styl i kompozycja*, red. J. Trzynaldowski, Wrocław, s. 120-130.

- **artykuł w czasopiśmie:** nazwisko autora i inicjał imienia, rok w nawiasie, tytuł kursywą, nazwa czasopisma w cudzysłowie, nr rocznika/zeszytu, data ukazania się dziennika, strony.

Barańska K. (2010), *Dom – muzeum. Muzeum – dom*, „Konteksty”, R. LXIV, nr 2-3, s. 214-220.
Kowalski J. (2007), *Prośba brzmiała: przeczytaj*, „Gazeta Wyborcza”, 27.01.2007.

- **publikacja online:** zasady tworzenia przypisów jak wyżej, dodatkowo należy podać datę dostępu oraz źródło.

Bobińska M. (2002), *Ryzykowny kurs*, „Gazeta Prawna” (online), 3.06.2002 (dostęp: 7.06.2002, <http://edgp.gazetaprawna.pl/index.php?act=archive>).

e) system III – przypisy wewnątrztekstowe, tzw. system „autor – numer” lub Vancouver system:

- system ten wymaga po każdorazowym wprowadzeniu cytatu, powołaniu się na opinię innego autora itp. umieszczenia kolejnego numeru w nawiasie kwadratowym (na linii podstawowej pisma, nie we frakcji górnej),
- pozycja już raz zacytowana zachowuje swój numer,
- przy powoływaniu się na poszczególne fragmenty publikacji po numerze pozycji podaje się numer (numery) strony, np. [1, s. 35], [2, s. 17-21]
- w bibliografii załącznikowej poszczególne opisy należy szeregować wg kolejności powoływania się na nie w tekście zasadniczym, po numerze należy postawić kropkę, numery podaje się bez nawiasu kwadratowego, np.

Znaleźć ją można w takich klasycznych, tradycyjnych dziełach poświęconych zarządzaniu marketingowemu, jak pochodzące ze Stanów Zjednoczonych prace Philipa Kotlera [1] oraz Johna O'Shaughessy'ego [2], klarowne opracowania wydane w Wielkiej Brytanii przez Michela Bakera [3], Toma Cannona [4], Gordona Foxalla [5], Davida Jobbera [6], Davida Mercera [7], Petera Doyle'a [8], jak również w próbach zniwelowania luki pomiędzy amerykańskim i europejskim modelem podejścia do marketingu [9].

1. Ph. Kotler, *Marketing Management: Analysis, Planning and Control*, London 1997.
2. J. O'Shaughessy, *Competitive Marketing*, London 1989.
3. M. J. Barker, *Marketing-An Introductory Text*, London 1996.
4. T. Cannon, *Basic Marketing*, London 1996.
5. G.R. Foxall, *Strategic Marketing Management*, Beckenham 1981.
6. D. Jobber, *Principles and Practice of Marketing*, Maidenhead 1995.
7. D. Mercer, *Marketing*, Oxford 1996.
8. P. Doyle, *Marketing Management and Strategy*, Hemel Hempstead 1997.
9. Ph. Kotler et al., *Marketing-European Edition*, Hemel Hempstead 1996.

f) Układ materiałów w publikacji składanej do Centrum Badań Naukowych i Wydawnictw:

- strona tytułowa (imię i nazwisko autora/autorów, tytuł pracy),
- spis treści,
- wstęp/przedmowa,
- tekst główny z przypisami,
- literatura,
- aneksy,
- wykazy ilustracji, tabel, itp. (opcjonalnie),

- słowniki terminów (opcjonalnie),
- indeksy (opcjonalnie),
- wykazy skrótów i oznaczeń (opcjonalnie),
- streszczenie w języku angielskim.

5. Ogólne wskazówki dla redaktora naukowego pracy zbiorowej:

- a) **każdy autor do swojego artykułu dołącza podpisaną umowę o przekazaniu praw autorskich do publikacji oraz oświadczenie autora,**
- b) redaktor weryfikuje teksty pod względem merytorycznym (m.in. terminologię, pisownię nazwisk, bibliografię). Artykuły powinny zawierać takie same elementy składowe o jednorodnym układzie i nazewnictwie (szczególnie dotyczy to bibliografii, przypisów, aneksów i streszczeń),
- c) redaktor przekazuje do Centrum Badań Naukowych i Wydawnictw **skompletowany** tom z ostatecznym spisem treści, streszczenia w języku angielskim oraz **słowa/frazy kluczowe** do każdego artykułu; komplet powinien mieć postać dwóch wydruków i odpowiadającej wydrukowi wersji elektronicznej,
- d) redaktor przygotowuje notki informacyjne o książce,
- e) redaktor podczas procesu wydawniczego współpracuje z Centrum Badań Naukowych i Wydawnictw, jest pośrednikiem między autorami artykułów a Centrum Badań Naukowych i Wydawnictw, rozstrzyga wszystkie wątpliwości i udziela odpowiedzi na pytania związane z publikacją,
- f) układ materiałów w publikacji zbiorowej składanej do Centrum Badań Naukowych i Wydawnictw:
 - strona tytułowa (imię i nazwisko redaktora/redaktorów, tytuł pracy),
 - spis treści,
 - wstęp/przedmowa,
 - artykuły o następującym układzie:
 - imię i nazwisko autora/autorów,
 - afiliacja/afiliacje,
 - tytuł artykułu w języku polskim,
 - tekst główny z przypisami,
 - bibliografia,
 - tytuł artykułu w języku polskim,
 - słowa kluczowe w języku polskim,
 - streszczenie artykułu w języku polskim,
 - tytuł artykułu w języku angielskim,
 - keywords (słowa kluczowe w języku angielskim),
 - streszczenie artykułu w języku angielskim,
 - słowniki terminów (opcjonalnie),
 - indeksy (opcjonalnie),
 - wykazy wykresów, ilustracji, tabel, itp. (opcjonalnie).

Wymogi redakcyjne sporządzone zostały na podstawie: A. Wolański, *Edycja tekstów. Praktyczny poradnik: książka, prasa, www*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2011.